

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 10 ສິງຫາ 2025 (8-10-2025)

ຄວາມຖ່ອມຕົວ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພິຈາລະນາຄວາມຈໍາເປັນຂອງຄົນອື່ນກ່ອນຂອງທ່ານ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເບເນດິກ ອາໂນ (Benedict Arnold) ບາງທີອາດຈະເປັນນາຍພົນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງອາເມຣິກາໃນສົງຄາມປະຕິວັດ. ລາວສາມາດຈັດລະລະບຽບຜູ້ຊາຍ. ລາວເຄັ່ງໃນຍຸດທະສາດ. ລາວບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວ. ການເດີນຂະບວນຂອງລາວໃນເຄເບັກ (Quebec), ການຍຶດເອົາເມືອງ ຝອດ ຕີການດີໂຣກາ (Fort Ticonderoga) ຂອງລາວ, ແລະການວາງແຜນຂອງລາວສໍາລັບການສູ້ຮົບຂອງ ຊາຣາໂຕກາ (Saratoga) ຍັງຄົງຢູ່ໃນປຶ້ມແບບຮຽນຂອງການນໍາພາທາງທະຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ເບເນດິກ ອາໂນ ເປັນຜູ້ນໍາທີ່ດີ, ແລະລາວກໍຮູ້ມັນດີ. ອາໂນ ມີຄວາມທະນອງຕົວ. ລາວຫຸນຫັນພລັນແລ່ນ. ໃນເວລາທີ່ກອງປະຊຸມຄອນຕິເນັນຕາລ໌ (Continental Congress) ໄດ້ສົ່ງເສີມຜູ້ຊາຍທ້າຄົນເປັນນາຍພົນໃຫຍ່, ອາໂນ ບໍ່ແມ່ນນຶ່ງໃນພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເບິ່ງໄປທີ່ນາຍທະຫານຜູ້ທີ່ສາມາດມີຈິດໃຈເປັນທຶມໄດ້. ເບເນດິກ ອາໂນເປັນນາຍທະຫານທີ່ດີ, ແຕ່ລາວຢູ່ໃນມັນສໍາລັບຕົນເອງ. ອາໂນປ່ຽນແປງທຸກດ້ານຍ້ອນຄວາມພາກພູມໃຈ. ໃຜຈະຮູ້, ບາງທີສົງຄາມປະຕິວັດຈະສິ້ນສຸດລົງໄວກວ່ານີ້ໂດຍມີຜູ້ບາດເຈັບໜ້ອຍລົງ, ອາໂນ ໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງແລະຢູ່ກັບຜູ້ຮັກຊາດ. ລາວຈະບໍ່ຖືກດູດູກແລະໃສ່ຮ້າຍເປັນເວລາ 240+ ປີ ຢ່າງແນ່ນອນ. ແລະລາວຄົງຈະຢູ່ໃນສະຖານະທີ່ດີແລະບໍ່ໄດ້ຕາຍໄປດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກໃນກຸງລອນດອນ. ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຄັ່ງປານໃດໃນວຽກງານ, ຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນຈໍາເປັນ. ມັນສໍາຄັນ. ການສຶກສາຂອງພວກເຮົາໃນຟິລິບປອຍບົດທີ 2 ຈະສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບການເຕືອນວ່າຄວາມອວດຕົວເກີດຂຶ້ນກ່ອນການລົ້ມລົງ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຟິລິບປອຍ 2:1-2

1. ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຊີວິດໃນພຣະຄຣິດອໍານວຍການຊູກໍາລັງໃຈ ຖ້າມີຄວາມເລົ້າໂລມປະການໃດໃນຄວາມຮັກ ຖ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃຈກັບພຣະວິນຍານປະການໃດ ຖ້າມີຄວາມເມດຕາເອັນດູປະການໃດ. 2. ກໍຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາຄົບເຕັມ ດ້ວຍການທີ່ມີຄວາມຄິດຢ່າງດຽວກັນ ມີຄວາມຮັກຢ່າງດຽວກັນ ມີໃຈຮ່ວມສາມັກຄີເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ມີບັນຫາ, ພວກທີ່ເຊື່ອຢູ່ເມືອງຟິລິບປອຍເປັນໂບດນຶ່ງທີ່ມີສຸຂພາບດີທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນພາກພຣະສັນຍາໃໝ່. ໂປໂລໄດ້ຮັບຄໍາໝູນໃຈຈາກການເຮັດວຽກທາງວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລິເລີ້ມຢູ່ໃນພວກເຂົາ (ຟລປ. 1:6). ດັ່ງນັ້ນ, ລາວໄດ້ສັນນິຖານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພວກເຂົາ-ສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງຂອງຜູ້ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງທັງໝົດ-ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບຄວາມສັມພັນຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ພຣະຄໍາວັກນີ້ລວມດ້ວຍຄໍາວ່າ "ຖ້າ" (2:1) ແລະຄໍານ້ອຍໆເຊັ່ນນີ້ອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສໍາຄັນສໍາລັບພວກເຮົາ. ເຮົາອາດສົມມຸດວ່າຄໍາວ່າ "ຖ້າ" ສະແດງຄວາມສົງສັຍໃນໃຈຂອງໂປໂລ. ແຕ່ໃນພາສາ ກຣີກ, ຄໍານີ້ສາມາດແປເປັນ "ນັບຕັ້ງແຕ່." ນີ້ຈະເປັນການແປທີ່ມັກ, ຄິດວ່າມັນຢູ່ໃນເສັ້ນຂອງ "ຕັ້ງແຕ່" ເພາະວ່າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄໍາເວົ້າຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ສົມມຸດວ່າເປັນຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາມັກຈະໃຊ້ຄໍາວ່າ "ຖ້າ" ໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້. ພໍແມ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຢາກຖືກໂທດ, ຈົ່ງເຮັດການບ້ານໃຫ້ມັນແລ້ວ!"

ແນ່ນອນ, ບໍ່ມີໄດ້ກນ້ອຍຄົນໃດຕ້ອງການຖືກໂທດ. ຄູ່ຜົວເມັງອາດຈະເວົ້າຕໍ່ກັນວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າຢາກກິນເຂົ້າແລງຄືນນີ້, ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ແປງເຕົາອົບກ່ອນ." ພວກເຮົາທຸກຄົນເຄີຍມັກການກິນອາຫານ, ບໍ່ວ່າຜູ້ໃດຈະເຮັດອາຫານໃນແລງນັ້ນ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງຢ່າງທີ່ໂປໂລຄິດວ່າເປັນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຊຊູເຫຼົ່ານີ້: (1). **ກຳລັງໃຈໃນພຣະຄຣິດ.** ການໝູນໃຈມີລັກສະນະແນວໃດ? ມັນມັກຈະເບິ່ງຄືວ່າເປັນການຊັກຊວນຄົນໃຫ້ເອົາຊະນະສິ່ງທ້າທາຍ. ເປັນເພາະການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ຄວາມກ້າຫານຂອງພຣະຄຣິດຈຶ່ງກາຍເປັນຈິງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. (2). **ການປອບໃຈຂອງຄວາມຮັກ.** ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ມາຈາກການຮູ້ວ່າເຈົ້າຖືກຮັກ. ຄວາມຮັກທີ່ພົ້ນຄົງແລະສເມີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ເຮົາແຕ່ລະຄົນສາມາດແລະຄວນນຳຄວາມຖ່ອມຕົວມາສູ່ໃຈຂອງເຮົາ. (3). **ສາມະຄີທັມກັບພຣະວິນຍານ.** ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເມດຕານີ້ (ຟລປ. 1:5) ທີ່ໂປໂລຈິນຕະນາການສາມາດເປັນທັງແນວຕັ້ງ (ກັບພຣະເຈົ້າ) ແລະແນວນອນ (ກັບຄົນອື່ນ), ມີຄຳສັ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະຄຳພິພາກພຣະສັນຍາໃໝ່. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງມາກ່ອນ. (4). **ຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາ.** ລັກສະນະນີ້ສາມາດເປັນຫົວຂໍ້ຫຼືຈຸດປະສົງ. ໂປໂລອາດຈະພັນລະນາເຖິງທັສນະຄະຕິທີ່ຜູ້ເຊື່ອເຫຼົ່ານີ້ມີຕໍ່ກັນແລະກັນ. ລາວອາດຈະເບິ່ງຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າອາດຈະຄິດວ່າມັນເປັນສິ່ງມະຫັສຈັນ. ວົງອັນສະຫງ່າສີຂອງຄວາມເມດຕາ. ບາງຄັ້ງຄວາມເມດຕາຂອງເພື່ອນຈະເປີດໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາແລະຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳອະທິບາຍທັງໝົດນີ້ກ່ຽວກັບພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ໂດຍ "ຄິດແບບດຽວກັນ" ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຄິດກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າ ຊາວພິລິບປອຍສາມາດມີ "ຄວາມຮັກດຽວກັນ" (ຂໍ້ 2) ຕໍ່ກັນແລະກັນ. ໃນຈຸດນີ້, ຄວາມຮັກແລະຄວາມຖ່ອມຕົວເລີ້ມໃຫຍ່ຂຶ້ນໝູນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການໂຕ້ຕອບນີ້ແມ່ນພວກເຮົາກາຍເປັນ "ເປັນນຶ່ງດຽວໃນພຣະວິນຍານ" (ຂໍ້ 2) ກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນໃນຄວາມເປັນຈິງວ່າພວກເຮົາບໍ່ພຽງພໍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຄວາມຖ່ອມຕົວນີ້ນຳພວກເຮົາໄປສູ່ການສາມະຄີທັມ, ແລະພວກເຮົາສືບຕໍ່ປະສົບກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຄວາມຮັກຂອງຄົນອື່ນ. ມັນເປັນຊີວິດທີ່ສວຍງາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ, ເປັນຄວາມສາມັກຄີກັບຄົນອື່ນທີ່ແບ່ງປັນປະສົບການຂອງຄວາມຮັກທີ່ໜ້າອັສຈັນຂອງພວກເຮົາ. ແມ່ນໃຜຈະບໍ່ຕ້ອງການເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງສິ່ງນັ້ນ?

ຄວາມຮັກວາງພື້ນຖານໃຫ້ຄວາມຖ່ອມຕົວແນວໃດ?

2. ພິລິບປອຍ 2:3-4

3. ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດໃນທາງຊົງດີຫຼືຖີດີກັນ ແຕ່ຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງຖືວ່າຄົນອື່ນດີກວ່າຕົນ. 4. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຕົນຝ່າຍດຽວ ແຕ່ຈົ່ງເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍ.

ການນຳເອົາຄວາມຮັກເຂົ້າໃນການສົນທະນາ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, ແລະເຈົ້າຈະເຫັນລົມຢູ່ຫຼັງຂອງເຈົ້າ, ເວົ້າແບບປຽບທຽບ. ທຸກຄົນມັກຄວາມຮັກ. ເຈົ້າຈະພົບເຫັນການເວົ້າລົມກັນແບບລຽບງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຍາຍາມແລະສົນທະນາກ່ຽວກັບຄວາມຖ່ອມຕົວ, ແລະເຈົ້າຈະເຫັນວ່າລົມກຳລັງພັດຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ. ມັນບໍ່ໄດ້ພົບກັບຄວາມອົບອຸ່ນຄືເກົ່າ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບອັນນຶ່ງໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອີກອັນນຶ່ງ. ໃນຂະນະທີ່ເຮົາຊຸດຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພິພາກກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ໄປໂກຫຼາຍໂດຍຈະບໍ່ໄດ້ພົບເຫັນຄຸນນະທັມຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ. ທັງສອງແມ່ນແຮງຈູງໃຈຂອງຫົວໃຈ. ເພາະວ່າລັກສະນະມັນຈຳເປັນ, ແຮງຈູງໃຈສຳຄັນ. ໂປໂລໄດ້ເຊື່ອເຊີນຜູ້ອ່ານຂອງລາວໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບແຮງຈູງໃຈຫຼັກຂອງພວກເຂົາໃນການພົວພັນລະຫວ່າງບຸກຄົນ. ບາງທີພວກເຂົາໄດ້ສະແດງອອກຈາກ "ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ" (ຂໍ້ 3). ເລີກຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງການສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ" ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເລີ້ມດຳເນີນການໃນຈຸດປະສົງນັ້ນ. ແຮງຈູງໃຈອີກຢ່າງນຶ່ງແມ່ນ "ຄວາມອວດດີ" (ຂໍ້ 3): "ຂ້ອຍສົມຄວນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຫຼາຍກວ່າເຈົ້າ." ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນຂອງການກະທຳທີ່ເຫັນແກ່ຕົວອັນໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຕັດສິນໃຈເຮັດ. ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວແລະຄວາມອວດດີມາຂັດຂວາງພວກເຮົາສເມີຈາກຄວາມຮັກຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມຮັກຕາມຂ່າວປະເສີດ. ພຣະຄຳພິຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດເຊັ່ນນີ້ສເມີ: "ຖືວ່າຄົນອື່ນດີກວ່າຕົນ" (ຂໍ້ 3). ອັນນີ້

ແມ່ນຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ແທ້ຈິງ. ສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີຂໍໃຫ້ເຮົາເຮັດໃນຂໍ້ທີ 3 ບໍ່ແມ່ນການລົດຄຸນຄ່າຂອງໃຜຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ໜ້ອຍລົງ. ເພາະຂ່າວປະເສີດພວກເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດດີກວ່າຄົນອື່ນໂດຍທັມມະຊາດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຂ່າວປະເສີດເລືອກທີ່ຈະໃຫ້ທາງແຕກຕ່າງຕໍ່ຄົນອື່ນ, ແລະບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດ. ມັນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອຫຼືຕໍ່າກວ່າແຕ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນມີຄົນຕັດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍຢູ່ໃນທາງດ້ວນທີ່ແອອັດທີ່ມີການຈາລະຈອນເລື່ອນໄປແບບໜ້ອຍໄຕ່. ຈົນຕະນາການສຳລັບຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຈຮ້າຍກ່ຽວກັບມັນ. ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຂ້ອຍຕໍ່າກວ່າຄົນຂັບຄົນອື່ນໆ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າໃນເວລານັ້ນຂ້ອຍໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຄົນນັ້ນ. ຖ້າຫາກຂ່າວປະເສີດເປັນແຮງຈູງໃຈຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ໃນເວລານັ້ນຂ້ອຍໄດ້ນັບຖືຄົນນັ້ນວ່າສຳຄັນກວ່າຕົວເອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຍ້ານວ່າວິຖີຊີວິດປະເພດນີ້ບໍ່ດີຫຼືເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສ່ຽງຕໍ່ການຖືກຂູດຮີດ, ມີຄຳແນະນຳທີ່ສຳຄັນໃນຂໍ້ທີ 4: "ທຸກຄົນບໍ່ຄວນເບິ່ງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນ." "ຈົ່ງຈົດຈຳເລື່ອງນີ້ໄວ້ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຮັກແລະຄວາມຖ່ອມຕົວ. ມັນເປັນການປົກປັກຮັກສາຕໍ່ຕ້ານຈິດວິນຍານ-ປອມໃນການທີ່ເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກການຂົ່ມເຫັງ, ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງການຖືກປະທານຊີວິດ. ຄວາມຖ່ອມຕົວບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງຕົວເອງໜ້ອຍລົງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບການກຽດຊັງຕົນເອງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມນັບຖືຕົວເອງຕໍ່າ. ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ມີສຸຂະພາບດີແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ. ມັນຄິດເຖິງຕົວເອງໜ້ອຍລົງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຮົາອາດຈະຕັດສິນໃຈພຽງແຕ່ຊອກຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ, ດັ່ງທີ່ໂປໂລຂຽນກ່ຽວກັບມັນໃນຂໍ້ທີ 4. ມັນມີສິ່ງທີ່ເປັນຫ່ວງຕໍ່ພວກເຮົາທີ່ບໍ່ເປັນຫ່ວງສຳລັບຄົນອື່ນ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການຊອກຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງກັນແລະກັນໃນຄຣິສຕະຈັກແລະຊຸມຊົນແມ່ນຫຍັງ?

3. ພິລິປປອຍ 2:5-11

5. ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົ່ງມີນ້ຳໃຈຕໍ່ກັນເໝືອນຢ່າງທີ່ມີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. 6. ພຣະອົງຊົງສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າການເທົ່າທຽມກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງຍົດຫວງໄວ້. 7. ແຕ່ໄດ້ກັບຊົງຍອມສລະ ແລະຊົງຮັບສະພາບຂ້ອຍຂ້າ ຊົງຖືກຳເນີດເປັນມະນຸດ. 8. ແລະເມື່ອຊົງປາກົດພຣະອົງໃນສະພາບມະນຸດແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງຖ່ອມພຣະອົງລົງ ຍອມເຊື່ອຟັງຈົນເຖິງຄວາມມໍຣະນາ ຄືເຖິງຄວາມມໍຣະນາທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. 9. ເຫດສັນນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງຍົກພຣະອົງຂຶ້ນເຖິງທີ່ສູງສຸດ ແລະໄດ້ຊົງປະທານພຣະນາມນັ້ນ ຊຶ່ງຢູ່ເໜືອນາມທັງປວງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ. 10. ເພື່ອເພາະພຣະນາມນັ້ນທຸກທົວເຂົ້າໃນສວັນ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໃຕ້ພື້ນດິນກໍດີ ຈະໄດ້ຖືເຂົ້າລົງຂາບພຣະເຢຊູ. 11. ເພື່ອທຸກຄົນຈະຍອມຮັບວ່າ "ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ອັນເປັນການຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະບິດາເຈົ້າ.

ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາມີຕຳແໜ່ງທີ່ພວກເຮົາອະທິບາຍຕົວເອງແລະຮູ້ຈັກຕົວເອງ. ອາຈານ. ຊ່າງໄຟຟ້າ. ນັກຂຽນ. ພະຍາບານ. ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຄວາມເປັນໄປໄດ້ແມ່ນຍາວ, ແຕ່ເຈົ້າຄົງຄຶດອອກໄດ້. ຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຮົາປາກົດຢູ່ໃນນາມບັດຫຼືຊື່ວະປັດຫຍໍ້ເລື້ອຍໆ. ຖ້າພຣະເຢຊູມີນາມບັດແມ່ນຫຍັງຄືຕຳແໜ່ງໂຕ່ຊື່ຂອງພຣະອົງ? ຄິດແນວໃດ "ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ"? ບາງທີ "ຕົວຢ່າງ"? ການໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນລຳດັບນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນ. ພຣະເຢຊູຕ້ອງການທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດແລະຈາກນັ້ນກໍນຳພາພວກເຮົາໂດຍການດຳເນີນຊີວິດ. ຕຳແໜ່ງຂອງພຣະອົງແມ່ນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດກ່ອນ, ຈາກນັ້ນກໍເປັນຕົວຢ່າງ. ພຣະຄຳພີບອກວ່າພຣະອົງໄດ້ສະລະພຣະອົງເອງ. ມີການສົນທະນາຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໃຫ້ພຣະອົງເອງເປົ່າຫວ່າງ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນສະແດງເຖິງຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງ. ຄຳວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວມາຈາກພາສາລາຕິນ ຫຼຸມຸສ (humus), ເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ "ດິນ" ຫຼື "ແຜ່ນດິນ". ປະຖົມມະການ 2:7 ສອນເຮົາວ່າ ມະນຸດຜູ້ທຳອິດ (ຂໍ້ສັງເກດຄຳເວົ້າຄ້າຍຄືກັນ) ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ. ການຖ່ອມຕົວຄືການຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນມະນຸດ-ເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເພິ່ງພາອາສັຍຜູ້ມີທຸກສິ່ງເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນການກາຍເປັນມະນຸດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມຖ່ອມຕົວ. ມັນເປັນສິ່ງແປກປະຫລາດແທ້ທີ່ພຣະອົງກາຍເປັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນໂດຍທັມມະຊາດ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖ່ອມຕົວຍອມຮັບວ່າພວກເຮົາເປັນໃຜ-ຜູ້ທີ່ຖືກສ້າງໃຫ້ເພິ່ງພາອາສັຍ. ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາປະຕິບັດຄື

ກັບວ່າພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນ. ພວກເຮົາມັກຈະເຫັນຕົວເຮົາເອງເປັນຄົນສລາດ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບການສອນ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມສລາດໃນຕົວເຮົາເອງ.

ເຈົ້າເຫັນອັນໃດທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດກ່ຽວກັບຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພຣະເຢຊູ?

ການເບິ່ງຕົວເຮົາເອງໃຫ້ເປັນຄົນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນທັສນະຄະຕິ. ມັນເປັນທັສນະທີ່ພຣະເຢຊູສະແດງໂດຍການມາແຜ່ນດິນໂລກເປັນມະນຸດ. ແລະພວກເຮົາຄວນຈະ "ຮັບຮອງເອົາທັສນະຄະຕິດຽວກັນກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ" (ຂໍ້ 5). ຄຳອະທິບາຍຂອງໂປໂລກກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູໃນຂໍ້ທີ 6-8 ໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຕິດຕາມ-ພຣະຄຣິດໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຄິດ-ຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ການຕອບສນອງໃນທາງບວກຕໍ່ທັສນະຄະຕິຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ. "ເຫດສັນນັ້ນ" ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງຄວາມຖ່ອມຕົວແລະການອະນຸມັດຈາກພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄັມພິມັກຈະເສີມຄວາມຈິງນີ້: "ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ຈອງຫອງ ແຕ່ຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈລົງ." (ຢາໂກໂບ 4:6). "ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນຈະຕ້ອງຖືກຖອຍລົງ ແລະຜູ້ທີ່ຖອຍລົງຈະໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນ." (ລູກາ 14:11). "ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງໃຕ້ພຣະທັດອັນຊົງຮິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງຍົກພວກທ່ານຂຶ້ນເມື່ອເຖິງເວລາອັນຄວນ." (1 ເປໂຕ 5:6). "ພຣະອົງຊົງຖອດເຈົ້ານາຍລົງຈາກພຣະທີ່ນັ່ງ ແລະໄດ້ຊົງຍົກຜູ້ຍາກຕໍ່າຂຶ້ນ" (ລູກາ 1:52). ພຣະເຢຊູໄດ້ຖ່ອມຕົວຕົນເອງແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກພຣະອົງຂຶ້ນສູງສຸດ. ການປະຕິບັດຄວາມຖ່ອມຕົວໃນໂລກອາດຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຊື່ສຽງໃດໆ. ແຕ່ວ່າ, ຈົ່ງເຕືອນຕົວເອງວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງເຈົ້າສຳຄັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ຍົກພຣະເຢຊູຍ້ອນການເສັງສະລະທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອເຮົາເຮັດຕາມຕົວຢ່າງນັ້ນພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ. ແລະນັ້ນຄວນຈະສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ.

ເຮົາຈະເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູໃນການສະແດງຄວາມຖ່ອມຕົວໄດ້ແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນອົງປະກອບພື້ນຖານຂອງລັກສະນະປະເພດທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງປະສົງ. ນີ້ແມ່ນບາງຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດສຳລັບເຈົ້າໃນການສແດງຫາລັກສະນະຂອງເຈົ້າ.

- **ເບິ່ງຮອບໆ.** ສັງເກດເຫັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວໃນຮູບແບບປົກກະຕິຂອງແຕ່ລະມື້. ເຈົ້າອາດຈະງົງເລື້ອຍໆເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກປະຕິບັດມາແລ້ວ.
- **ເບິ່ງພາຍໃນ.** ສຶກສາຊີວິດຂອງເຈົ້າເອງແລະຈື່ຈຳໂອກາດຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນແບບທີ່ໂອ້ອວດ. ຄິດກ່ຽວກັບຄຳຕອບທີ່ດີກວ່າທີ່ເຈົ້າອາດສາມາດເຮັດໄດ້.
- **ເບິ່ງຂຶ້ນ.** ຊອກຫາຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວໃນສ່ວນຕ່າງໆຂອງພຣະຄັມພິ. ໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການສຶກສາອື່ນໆຊ່ວຍເຈົ້າເພື່ອຮວບຮວມບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງໃນພຣະຄັມພິທີ່ມີຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ສະທ້ອນເຖິງຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ.

ອຸປຸກັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA